

Ти був втіленням моїх мрій,
Продуктом моєї уяви,
Предметом кохання й надій
З ароматом вершкової кави.

Ти зумів мене приручити
І я йшла за тобою слідом,
Бо любові мене зміг навчити,
У коханні ти став моїм гідом.

Я змогла довіряти тобі,
Давши ніж, обернувшись спиною,
Але пошепки все твердила собі,
Наче я не живу тобою...

Соколюк Софія

25.04.2001

БТ-82 ФБТ КПІ